



Nieuwsbrief januari 2017

Jaargang 15 - nr.150

Verjaardagen in januari en februari

03-01: Joke Pap

06-01: Wapke v/d Wal

08-01: Daan Pattikawa

09-01: Douwe Kort

13-01: Albert Nijkamp

19-01: Alie Cats

21-01: Karin Eisen

22-01: Ger Bijzitter

27-01: Bettta ten Napel

30-01: Edgar Koopman

31-01: Henk Seidel

02-02: Willem Krediet

05-02: Jan Willems

26-02: Jan Lageweg

**HET LEVEN
IS EEN FEEST**

**EN JIJ BENT
UITGENODIGD**

Loesje

30-1-2017

Busje gaat zo.

Het is de moeder der bedrijfsborrels. Dat stelt het Intermediair magazine. En ze heeft het dan over de nieuwjaarsreceptie. Ja, het is misschien al weer even geleden, maar ik wil het er toch nog even over hebben. Voor de een is het als water voor een vis en voor de ander een berg die niet te bedwingen is. Hoewel het hier rijmt zijn het zeer tegengestelde ervaringen. Ruim een derde van de mensen heeft een hekel aan nieuwjaarsrecepties of bedrijfsborrels in het algemeen. Bedenkt wel eens smoesjes om er onderuit te komen. De andere twee derde vindt het prima. Of sterker, ziet het als een kans om een aantrekkelijke collega gepast te zoenen of zelfs eens heerlijk af te lebben.

'Weet je, ik zal je nog eens iets aardigs over jullie taxivervoer vertellen'. Het was op zo'n lebberbijeenkomst als ik schetste. En de opmerking kwam uit de mond van onze wethouder. Onze wethouder die verantwoordelijk is voor het WMO beleid. We stonden in een groepje te kletsen en we hadden het er over hoe we als mensen met elkaar omgaan. Hoe kleine dingen daarin soms een groot verschil maken.

Hij vertelde dat zijn moeder vlak voor Kerst bij hun op bezoek was geweest. Dat ze na een gezellige dag 's avonds terug naar huis zou gaan en daarvoor een Valys rit had geboekt. Een beetje gespannen was ze wel, want zo vaak maakte ze niet gebruik van een taxi en zeker niet van Valys. Precies op de afgesproken tijd stond er een auto van ons voor de deur. Maar het was een grote rolstoelbus. Toen liep de spanning plotseling erg op bij z'n moeder, zo vertelde hij. Ze zag het helemaal niet zitten in het donker in zo'n grote bus bij een vreemde chauffeur. Sterker nog, ze wilde eigenlijk helemaal niet mee. Met wat geruststellende woorden en de wetenschap dat haar zoon haar niet thuis kon brengen, ging ze toch mee.

'En weet je wat nu zo mooi was Ale? De volgende ochtend vroeg belde ze me al. Helemaal opgetogen was ze. Het was namelijk zo goed gegaan met de taxi! Het was zo'n vriendelijke chauffeur. Hij had haar geholpen met in- en uitstappen en ze hadden zo aardig gekletst onderweg. En... hij wachtte met weggrijden totdat ik in de kamer was, zei ze'.

'Dat is toch bijzonder' had ze gezegd. 'Vooral dat laatste moest ik je even vertellen'.

Dit verhaal bereikte me dus informeel en spontaan van onze grootste opdrachtgever. Daar stond dan nog een groepje mensen bij en van mee te genieten. En dat mag met recht meegenieten heten, want genieten deed ik zeker.

Hoe kleine dingen groot kunnen zijn, zei ik toch? Wat er gebeurt is dat we hier vriendelijk zijn en vooral even wachten met weggrijden. En heel gemakkelijk zeg ik hier we, maar alle lof gaat natuurlijk uit naar onze betreffende collega. Vervolgens wordt de betreffende klant, die vooraf erg gespannen was, hier heel blij en gerustgesteld van. Zo blij dat ze de volgende ochtend vroeg meteen haar zoon hierover belt. Dat die zoon dan toevallig verantwoordelijk is voor ons WMO vervoer, mag net zo aardig heten als onze collega. Die zoon is op zijn beurt ook weer zo blij dat hij het in gezelschap aan mij kwijt wil. En ik? Ik ben daar misschien wel het meest blij mee. Dankbaar en trots ook. Jullie nemen mij hiermee zoveel werk uit handen. Jullie maken mensen blij en zijn daarmee de beste ambassadeur van jullie eigen werk. Daar kan geen reclame, geen offerte en geen verkoopverhaal van mij tegenaan.

Nieuwjaarsrecepties? Voor mij zijn ze op deze manier fantastisch! Ik hoef alleen maar een beetje te schutteren en trots te zijn. Mezelf dus. Dat is alles.

Ik hoop dat we hiermee de toon voor 2017 hebben gezet en wens jullie een mooi jaar!

Verder nog.



Germa. Ruim een week geleden is Germa op een avond plotseling opgenomen in het ziekenhuis met pijnklachten. Opnieuw bleek haar hart de oorzaak te zijn. Uit de onderzoeken de afgelopen week is gebleken dat ze een hartoperatie zal moeten ondergaan. Dit zal waarschijnlijk de komende week gebeuren. Natuurlijk is dit zeer ingrijpend en ziet ze er tegenop. Wij wensen haar alle sterkte!



Erwin. Ook Erwin is opgenomen in het ziekenhuis. Bij Erwin gaat het niet om lichamelijke problemen, maar psychische. Onze geest is niet zichtbaar, maar heeft een enorme invloed op ons welzijn. Als we psychisch in balans zijn zeggen we vaak dat we lekker in ons vel zitten. Terwijl het juist met ons vel, het lichamelijke, weinig te maken heeft. Als we positief gestemd zijn kunnen we de wereld aan. Het omgekeerde kan echter ook ontzettend waar zijn. Als de balans ontbreekt. Bij Erwin is dat het geval en op eigen kracht lukt het hem even niet meer om dit te herstellen. Ook Erwin wensen wij alle sterkte en moed die nodig is!



Ineke. Ineke is herstellende van problemen met haar galblaas en een leverabces. Dat ging zeer moeizaam, maar nu redelijk voorspoedig. Ze heeft er echter een longontsteking bij gekregen en dat maakt dat het herstel nog wat langer duurt. Na een moeilijke en onzekere periode is ze gelukkig wel weer op de goede weg. Veel sterkte!



Jolanda. Jolanda is geopereerd aan haar knie. Gelukkig is de ingreep goed verlopen en heeft ze het herstel weer onder de knie.



Henk IJfs. Henki is terug! Op vrijwillige basis begeleidt hij Edgar met zijn schoonmaakwerk gedurende 2 dagdelen per week. Stiekem denk ik dat het begeleiden niet helemaal eenrichtingsverkeer is. Dat de begeleiding van Edgar ook een beetje richting Henki gaat. Hij kan nl niet helemaal zonder ons. En dat begrijp ik wel. Wij zijn immers zo leuk. Hoe dan ook, we zijn blij dat Henki weer terug is. Ze hebben nog maar een paar dagen samen gewerkt en het is nog nooit zo netjes geweest in de was- en poetsruimte! Ook daar wordt ik heel blij van.



Martin. Zoals gezegd kunnen sommige mensen niet zonder ons en komen weer terug. Dat geldt niet voor iedereen, want sommige collega's kunnen juist prima zonder ons en gaan vroegtijdig weg. Zo gaat Martin ons weer verlaten. Hij kan hier niet goed wennen en gaat weer terug naar zijn vorige werkgever. Voor ons is dat jammer, maar tegelijkertijd ook goed te horen dat er 2 partijen zijn die beseffen dat ze toch erg goed bij elkaar passen en elkaar toch weer weten te vinden. Wij wensen Taxi van der Bles en Martin dan ook veel succes met elkaar!



Tina. Het hiervoor genoemde geldt ook voor ons en Tina. Met het vertrek van Martin hadden we opnieuw een vacature op de centrale. Een vacature die lastig blijkt in te vullen. Veel potentiële centralisten hebben we al gehad, waarvan bleek dat we toch niet bij elkaar pasten. Het is daarom dat we contact hebben opgenomen met onze Tina. Onbescheiden zeg ik 'onze' Tina. Voor de mensen die het niet weten: Tina is jaren centralist bij ons geweest. In 2013 heeft ze haar regelfunctie bij ons verruild voor werk in de kleding- of modebranche. In een gesprek wist ze me te vertellen dat ze het op zich naar de zin heeft, maar dat haar hart nog steeds bij de taxibranche ligt. Daar werd ik heel enthousiast van. Om een lang (mode)verhaal (taxi)Kort te maken: Per 1 maart a.s. komt Tina onze centrale weer versterken. Welkom!



Risco. Graag stel ik Risco de Jager aan jullie voor als onze nieuwe collega chauffeur. Bijzonder vind ik het dat wij eerder in twee totaal verschillende omstandigheden contact hebben gehad met Risco. Om te beginnen hebben wij Harm Norder, de pleegzoon van Risco, jaren naar school gebracht. De betreffende collega's kennen hem vast nog. Daarbij is Risco vorig jaar via ons vrijwilliger geweest in de pilot voor zelfrijdend vervoer in Appelscha. Dat was toch wel de directe aanleiding voor zijn huidige dienstverband. Als chauffeur nota bene. Een proef met vervoer zonder chauffeur die de basis vormt voor een baan als chauffeur! Tja, zo bijzonder kan het lopen... of rijden. Risco is 60 jaar en woont met zijn vrouw aan de Bekhof in Oldeberkoop. Hiervoor is Risco werkzaam geweest als projectleider in de ICT. Wees welkom!



OV. Zoals in de vorige nieuwsbrief gemeld heeft Arriva begin december de uitvoering van het openbaar vervoer overgenomen van QBuzz. Voor de belbus hebben we nu ook de chipkaart readers gekregen. Deze liggen in de kantine. Anita heeft gezorgd voor een handleiding. Als jullie toch nog vragen hebben over de werking van het apparaat kunnen jullie daarvoor terecht bij Fré of Anita.



Afspraken. Eens hoorde ik een verhaal van een man die zijn bruiloft volledig afstemde op zijn werk. Wat mij betreft gaat dat te ver. Veel te ver. Maar bij ons is het soms zo dat er een privé afspraak wordt gemaakt naar bijv een tandarts, die ontzettend belemmerend werkt in de planning en met hetzelfde gemak op een handiger moment zou kunnen. Een reguliere controle afspraak bij de tandarts zou bijv prima op een roostervrije dag kunnen of op een ochtend van een dag met een late dienst. Ik doe hiermee dus een oproep aan iedereen om waar mogelijk rekening te houden met het werk bij het maken van afspraken. En met nadruk bedoel ik ook 'waar mogelijk'.

Tot volgende maand.
Zelfde plaats,
zelfde tijd.
Ale

